

Tjeneste

Af Alice A. Bailey (oversat af Niels Brønsted)

Fra »Letters on Occult Meditation«
Oversættelse i Teosofia, marts 1992

Som afslutning på denne række breve vil jeg i dag give jer noget, der kan bruges generelt. Jeg vil fortælle om tjeneste og hvordan den udføres bedst muligt. Det jeg giver jer i den forbindelse kan være uhyre nyttigt. Husk altid at en voksende viden fører til stagnation, blokering, forstoppelse og smerte hos individet, hvis den ikke gives videre med fornuftig diskrimination. Hvis den mad vi spiser, ikke fordøjes og optages af systemet fører den netop til ovenstående symptomer. Analogien er helt korrekt. Der er mange som får vejledning i denne tid, men den skal bruges til gavn for en betrængt verden og ikke dem selv.

Når man udfører tjeneste er der tre ting som har betydning:

1. Motivet.
2. Metoden.
3. Den holdning tjenesten fører til.

Jeg vil ikke beskæftige mig med forkerte motiver og metoder — dem kender I. Jeg angiver de rigtige, og ved at tilpasse tjenesteaktiviteten til mine anvisninger kommer der harmoni og inspiration. Mange får lejlighed til at tjene i denne tid — sørg for, alle sammen, at begynde rigtigt. En god begyndelse fører som regel til et godt forløb og er til stor hjælp i processen. Hvis der bliver begået fejl i den situation kræves der blot en mindre tilpasning. Hvis der sker fejl, når begyndelsen har været forkert (noget der er uundgåeligt) må hele den indre kilde til handling fornys.

1. Motiverne til tjeneste

Der er tre typer motiver som jeg nævner i rækkefølge efter deres betydning:

1. En forståelse af Guds evolutionsplan, en erkendelse af den alvorlige nød i verden, en opfattelse af det umiddelbare udviklingstrin og en deraf følgende satsning af alle ens ressourcer på en videreudvikling af dette trin.
2. Et klart personligt udviklingsmål, et eller andet stort ideal (som f.eks. erkendelse af mestrenes eksistens og en stærk indre beslutning om at elske, tjene og nå dem for enhver pris). Når I har denne intellektuelle forståelse af Guds plan

parret med et stærkt ønske om at tjene de store vil fysiske tjenesteaktiviteter være uundgåelige.

3. En erkendelse af ens iboende eller erhvervede egenskaber og en tilpasning af disse egenskaber til det øjeblikkelige behov. Der er mange slags tjeneste, og den, der finder sit specielle område og tjener helheden på en fornuftig og glad måde vil udvikle sig støt og sikkert, selvom det personlige fremskridt forbliver sekundært.

2. Tjenestemetoderne

Der er der mange af, og jeg kan kun angive de vigtigste. Først og fremmest er der, som jeg så ofte har indskærpet, skelneevnen. Den som tror han kan tage fat på alt, som ikke standser for noget på vejen, som braser ind hvor klogere mennesker holder sig tilbage, som tror han kan overkomme hvad som helst, og som er ivrig, men ikke bruger hovedet i tjenestearbejdet spilder bare sine kræfter.

Han tilfredsstillter i virkeligheden kun sine egne begær og vil ofte være destruktiv, fordi andre og klogere disciple må bruge tid på at rette hans velmente fejltagelser. Han høster måske belønningen for gode hensigter, men det opvejes ofte af resultaterne af tåbelig handling.

Den der derimod finder sin egen niche (stor eller lille) i den generelle plan, erkender sine mentale og intellektuelle evner, sin emotionelle natur og fysiske fortrin og med hele sin person udfylder denne niche, han bruger sin skelneevne i tjenestearbejdet.

Den der med sit højere selvs og mesterens hjælp vurderer karakteren og omfanget af det problem, som skal løses og ikke lader sig lede af velmente, men ofte uovervejede forslag, anmodninger og krav fra sine medarbejdere — han bruger sin skelneevne i tjenestearbejdet.

Den der tager hensyn til tidsfaktoren og forstår at hver dag kun har 24 timer, at han kun har så og så meget energi til rådighed og derfor afpasser sin ydeevne og tid efter hinanden — han bruger sin skelneevne i tjenestearbejdet.

Hertil kommer en *fornuftig kontrol med det fysiske redskab*. En god tjenestearbejder giver ikke mesteren bekymringer på grund af fysiske årsager, og han kan blive betroet den opgave selv at passe på sin fysiske styrke, så han altid er klar til at imødekomme mesterens opfordringer. Han falder ikke fra på grund af fysiske mangler. Han sørger for at hans lavere redskab får tilstrækkelig hvile og søvn. Han står tidligt op og går i seng til tiden. Han slapper af når det er muligt. Han spiser sundt, godt og ikke for meget. Lidt, velvalgt og gennemtygget mad er langt bedre end et tungt måltid. For tiden spiser menneskeheden som regel fire gange så meget som nødvendigt. Han holder op med at arbejde, når hans krop (som følge af en ulykkehændelse eller kronisk sygdom)

modsætter sig handling og råber på opmærksomhed. Så søger han hvile, søvn, kostforandring og nødvendig lægelig hjælp. Han adlyder alle kloge anvisninger og bruger den nødvendige tid på at blive rask.

Det næste skridt er en *stadig omhu for og kontrol med følelseslegemet*. Det er, som bekendt, det legeme der er sværest at passe. Ingen overdreven følelse bliver tilladt, selvom stærke strømme af kærlighed for alt, hvad der ånder får lov til at skylle igennem. Da kærlighed er systemets lov, er den konstruktiv og stabiliserende og fører alting fremad i overensstemmelse med loven. Ingen angst, bekymring eller sorg ryster den tjenende aspirants følelseslegeme. Han udvikler sindsro og stabilitet, og hengiver sig trygt til Guds lov. En munter selvtillid karakteriserer hans normale holdning. Han rummer ingen jalousi, ingen tåget, grå depression, og ingen grådighed eller selvmedlidenhed. I erkendelse af at alle mennesker er brødre, og at alt hvad der findes tilhører alle bevæger han sig roligt fremad.

Så følger *udviklingen af det mentale redskab*. I kontrollen med følelseslegemet er metoden elimination. Aspirantens mål er at bearbejde følelseslegemet, så det bliver farvetomt, har en rolig vibration og er klart og spejlblankt som en sø på en stille sommerdag.

I udviklingen af mentallegemet til tjeneste stræber aspiranten efter det modsatte af elimination. Han søger at indbygge informationer, at forsyne det med viden og kendsgerninger, at udvikle det intellektuelt og videnskabeligt så det med tiden bliver et stabilt grundlag for den guddommelige visdom. Visdom erstatter viden, men kræver viden som et indledende skridt.

I må huske at aspiranten gennemgår kundskabens hal, før han kommer ind i visdommens hal. I oplæringen af mentallegemet prøver han derfor systematisk at tilegne sig viden, at fylde dets huller, skridt for skridt, at inddrage den iboende tænkeevne som er oparbejdet i tidligere liv, og at berolige det så det højere tankesind kan dominere og den skabende evne blive projiceret ud gennem stilheden. Hele universet er en projektion af det absoluttes stilhed. Lyset udgik fra mørket, og det objektive udgik fra det subjektive. Følelseslegemets negative ro gør det modtageligt for indtryk ovenfra. Mentallegemets positive ro fører til højere inspiration. Efter at have lært at styre og bruge sin personlighed i dens tre aspekter på en fornuftig måde søger den, der elsker menneskeheden at udvikle fuldkommenhed i handling. Han er ikke optaget af storlåede drømme om martyrium eller glørværdige, men flygtige forestillinger om iøjnefaldende tjeneste, men af den direkte anvendelse af alle sine evner til løsningen af den næste opgave. Han ved at fuldkommenhed i tilværelsens forgrund og de mange daglige detaljer også vil fremkalde fuldkommenhed i baggrunden og give et smukt helhedsbillede.

Livet går fremad med små skridt, men hvert skridt der tages på det rigtige tidspunkt, og hvert øjeblik som bruges fornuftigt, indgår i den store strækning der tilbagelægges igennem hele livet. De der leder menneskeheden stiller alle aspiranter på prøve

gennem hverdagens små detaljer, og den der viser sig at være pålidelig i de tilsyneladende uvæsentlige små ting, bliver flyttet over i en mere betydningsfuld sfære. Hvordan kan de i en nødsituation eller krise stole på én som til daglig udfører sjusket og uovervejede arbejde?

Endelig har vi så den tjenestemetode, der viser sig som tilpasningsevne. Den indebærer at aspiranten er villig til at trække sig tilbage, når andre eller mere betydningsfulde folk bliver sendt for at udfylde den niche han måske har, eller (omvendt) at han forlader sin post og påtager sig et vigtigere arbejde, når en mindre kompetent medarbejder kan udføre hans arbejde med samme lethed og gode dømmekraft.

Det er klogt af dem der tjener hverken at over- eller undervurdere sig selv. Når en ineffektiv medarbejder udfylder en post er resultatet dårligt arbejde, men det er lige så meget spild af tid og kræfter, når dygtige medarbejdere beholder deres post selvom deres evner ikke kommer til fuld udfoldelse, og mindre veludrustede mænd og kvinder kan klare den lige så godt. Vær derfor klar til, alle I der tjener, at blive i en ikke særlig imponerende og tilsyneladende ubetydelig stilling hele livet, for det kan være jeres skæbne og det sted I tjener bedst, men vær også klar til at overgå til mere iøjnefaldende arbejde når mesteren siger til, og når omstændighederne — og ikke den tjenendes egne planer — viser at tiden er inde. Tænk over den sidste sætning.

3. Den holdning tjenesten fører til

Hvordan skal den holdning så være? Fuldstændig upersonlighed, fuldstændig selvforglemmelse, og fuldstændig koncentration om det næste skridt, der skal tages. Den fuldstændte tjenestearbejder er ham, der med hele sin formåen gør hvad han tror er mesterens vilje og det, der er hans opgave i forbindelse med Guds plan. Når han har gjort det, arbejder han videre og bekymrer sig ikke om resultatet af sin virksomhed. Han ved at klogere øjne end hans ser afslutningen fra begyndelsen, at en dybere og mere kærlig indsigt gør frugterne af hans tjeneste op, og at en dømmekraft visere end hans, afprøver effekten og omfanget af den vibration, der er sat i gang og afpasser denne effekt efter motivet.

Han lider ikke af stolthed over det, han har gjort og ikke af overdreven mismodighed over manglende resultater. Han yder hele tiden sit bedste og spilder ikke tid med at se tilbage, men presser på for at løse den næste opgave. Spekulationer over resultaterne af tidligere handlinger har karakter af involution, og aspiranten prøver at arbejde med evolutionsloven. Det er et vigtigt punkt I skal lægge mærke til.

Når handlingen er udført beskæftiger den kloge aspirant sig ikke med hvad hans medarbejdere siger, hvis blot hans overordnede (enten inkarnerede mænd og kvinder eller de store selv) er tilfredse eller tavse. Han er ligeglad med om resultatet blev som planlagt, hvis blot han trofast ydede sit aller bedste. Han er ligeglad med om han bliver

overøst med bebrejdelser og irettesættelser, hvis blot hans indre selv er roligt og uanklagende. Han er ligeglad med om han mister venner, familie, børn, den popularitet han havde eller sine medarbejders påskønnelse, hvis blot hans indre kontakt med dem, der styrer og leder er ubrudt. Han er ligeglad med om han tilsyneladende arbejder i mørke og kun ser få resultater af sin indsats, hvis blot det indre lys bliver stærkere og hans samvittighed forholder sig tavs.

Hvis vi til sidst skal opsummere det hele kan vi ganske kort sige —

At motivet kan sammenfattes med ordene: ofringen af det personlige selv til gavn for det ene selv.

At metoden består i en fornuftig kontrol med personligheden og brugen af skelneevne i arbejde og tid.

At den resulterende holdning vil være fuldkommen upersonlighed og en voksende kærlighed til det usete og virkelige.

Alt dette kan man opnå gennem den stadige brug af okkult meditation.

•